

DOMSTOLENS DOM

av den 27 september 2001

i mål C-257/99 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court): The Queen mot Secretary of State for the Home Department, ex parte: Julius Barkoci och Marcel Malik⁽¹⁾)

(Utrikesförbindelser — Associeringsavtalet mellan EEG och Republiken Tjeckien — Etableringsfrihet — Tjeckiska medborgare som önskar etablera sig som egenföretagare i en medlemsstat)

(2001/C 331/04)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, referent, M. Wathelet och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 27 september 2001 avkunnat dom i mål C-257/99 angående en begäran enligt artikel 234 EG, från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och Secretary of State for the Home Department, ex parte: Julius Barkoci och Marcel Malik, angående tolkningen av artiklarna 45 och 59 i Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tjeckien, å andra sidan, som ingicks och godkändes för gemenskapens räkning genom rådets och kommissionens beslut 94/910/EKSG, EG, Euratom av den 19 december 1994 (EGT L 360, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 36, s. 3). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Artikel 45.1 i Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tjeckien, å andra sidan, som ingicks och godkändes för gemenskapens räkning genom rådets och kommissionens beslut 94/910/EKSG, EG, Euratom av den 19 december 1994 skall tolkas på så sätt att det inom tillämpningsområdet för detta avtal härigenom fastställs en princip som är tillräckligt precis och ovillkorlig för att kunna tillämpas av en nationell domstol och som följaktligen kan reglera enskildas rättsliga ställning.

Den direkta effekt som denna bestämmelse således skall tillerkännas innebär att de tjeckiska medborgare som stöder sig på den har rätt att återopa den vid domstolarna i värdmedlemsstaten, oavsett om myndigheterna i detta land är behöriga att tillämpa den nationella lagstiftningen om inresa, vistelse och etablering i enlighet med artikel 59.1 i avtalet.

- 2) Etableringsrätten, såsom den kommer till uttryck i artikel 45.1 i associeringsavtalet, medför en därav följande rätt till inresa och vistelse för tjeckiska medborgare som vill utöva verksamhet inom industri, handel och hantverk och verksamhet inom något av de fria yrkena i en medlemsstat. Det följer emellertid av artikel 59.1 i avtalet att denna rätt till inresa och vistelse inte är oinskränkt, eftersom utövandet av denna rätt i förekommande fall kan begränsas i värdmedlemsstatens bestämmelser om tjeckiska medborgares inresa, vistelse och etablering.
- 3) Artikel 45.3 jämförd med artikel 59.1 i det nämnda associeringsavtalet utgör i princip inte hinder mot en ordning för förhandskontroll som innebär att de behöriga utlänningsmyndigheterna endast kan bevilja inresetillstånd om sökanden visar att han verkligen har för avsikt att påbörja förvärvsverksamhet som egenföretagare utan att samtidigt inneha en avlönad anställning eller utnyttja offentliga medel och att han från början har tillräckliga medel och rimliga framgångsutsikter. Syftet med sådana materiella krav som dem som uppställs i punkt 212 i United Kingdom Immigration Rules (House of Commons Paper 395) är just att de behöriga myndigheterna skall kunna fastställa att sökandens uppgifter är riktiga, och dessa krav är lämpade för att säkerställa att nämnda syfte uppnås.
- 4) Det villkor som uppställs i slutet av första meningen i artikel 59.1 i det nämnda associeringsavtalet skall tolkas på så sätt skyldigheten att i bosättningslandet, före avresan till värdmedlemsstaten, skaffa ett inresevisum, vars beviljande är underkastat sådana materiella krav som de som uppställs i punkt 212 i de nämnda Immigration Rules, varken har till syfte eller verkan att göra det omöjligt eller orimligt svårt för tjeckiska medborgare att utöva sina rättigheter enligt artikel 45.3 i detta avtal. Detta gäller under förutsättning att de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten använder sitt utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om ansökningar om inresa i etableringssyfte, som inges med stöd av nämnda avtal vid ankomsten till denna stat, på ett sådant sätt att en tjeckisk medborgare som saknar inresevisum kan beviljas ett inresetillstånd på annan grund än Immigration Rules, när hans ansökan klart och uppenbart uppfyller samma materiella krav som dem som skulle ha tillämpats om han hade ansökt om inresevisum i Tjeckiska republiken.

⁽¹⁾ EGT C 246, 28.8.1999.